

van onze moeder en klaagde op zijn 82ste jaar, dat hij zich niet ongelukkig zou gevoelen indien Mama nog moest leven; bewijs van goedheid mijner moeder. Ach! zij was goed en zoet, als de melk van haar borst.... zou Guido Gezelle zeggen!

Moeder trachtte verder dit grote gezin in voege te houden, maar de wil^sheid en ondoordachte daden van de oudere kinderen bracht het zo ver dat ieder zijn deel kreeg van de eens zo bloeiende handel en Moeke met haar twee jongste spruiten er zich moest trachtte door te werken. Eerst woonden we bij grootmoeder op een pachthof buiten de stad te Korbeek-Lo. Moeder met haar twee jongste kinderen en de zoon uit het eerste huwelijk, die zijn militaire dienst eindigde, opende een beenhouwerij. Na een jaar huwde mijn broer. Het huiselijk geluk bij moeder terug onderbroken. De beenhouwerij welke moeder alleen niet kon houden werd overgelaten en het gezin ging uiteen. Moeder werd econoom in het wezenhuis van de meisjes. Met mijn jongste zuster werd ik opgenomen in het jonge gezin van mijn half broeder, wiens vrouw steeds goed geweest is voor mij. Mijn half-broer, met zijn militaire opvoeding en zijn kleine burgerlijke begrippen, was zeer streng.

Moeder beviel niet aan de directrice van het meisjes-wezenhuis omdat zij te goed was voor de kinderen en zag zich verplicht haar ontslag te nemen. Later, veel later, noemde de oude wezenmeisjes haar nog altijd "Mama" waarover ik jaloers was met mijn kinderlijke begrippen. Moeder werd eerste ~~k~~kokster in een heren-huis te Borne^m, in de Vlaanderen, en plaatste mijn jongste zuster in een kostschool te Borne^m. Ik bleef nog een tijd in het gezin van mijn broer, ~~ma~~ar werd een last, daar ik soms kreunde, dagen lang, van onuitstaanbare pijnen in mijn ~~linker~~^{rechter} been. De zachte en goede vrouw van mijn half -broer had een nieuwwasserij en werkte met vele meisjes, zij verzorgde mij zeer goed niettegenstaande haar overlast van werk. Mijn broer in zijn strengheid en zijn militaire opvoeding van die tijd, die alles behalve democratis was, gaf mij eens van de zweep omdat het *Koekja*, die hij mij, misschien opzettelijk, had gegeven, te snel ~~was~~^{had} opgeëten. Hij behandelde mij dus eenvoudig als zijn paarden. Hij was verder geen slecht mens, maar begreep de kinderlijke onhandigheid niet. Ik ging toen naar